

Rahmetle git; Reyyan Kapısının baş tacı Ramazan!

Otuz gündür aramızdaydın.

Seninle arındık, seninle berraklaştık.

Seninle vahşî yanımızı unuttuk, seninle insanlığımızı hatırladık.

Sen vicdanımızın sesi, kalbimizin çağrısı, ruhumuzun duâsı oldun.

Her ne kadar biz senin kadrini lâıyıkı veçhile bilemedi isek de, her ne kadar biz senden boşalan rahmet sağanağına bağrımızı alabildiğine açamadı isek de, her ne kadar biz senin kâmetini ve bahanı gereği gibi değerlendiremedi isek de; sen bizim günahlarımızı sevaplara tebdil ettirdin, sen bize Rabb'imizden selâm ve esenlik getirdin, sen bizi mağfiret ve rahmet dolu bir sîne ile kucakladın, sen Cehennemin kapılarına kilit vurdurdun, sen şeytanın o uğursuz ağzını bağlattın, sen Cennetin kapılarını bizim için ardına kadar açtırdın!

Kırık dökük dünyâımıza misafir oldun otuz gündür. Yalan yanlış tükettiğimiz nefeslere sen de şâhit oldun. Giden her ânın kalbimizden birer parça gibi kopup gittiğini ve artık dönmeyeceğini bize defalarca ihtar ettin. Bizi defalarca uyardın.

Ama biz, çoğu zaman uyanmadık değil mi? Biz, emânet-i kübrâya ehil bir kul olamadık değil mi? Biz, her an, her an uçurumun kenarındaki o ince çizgide gidip geldik; her an kaybetmekle kazanmak arasında mekik dokuduk; her an isyanla itaat arasında yalpalayıp durduk değil mi? Sen siyanet meleğimiz oldun ve bizi tuttun; hep hayra, vücuda, mağfirete, mutlak iyiye, yalnız Allah'a kul olmaya doğru çektin bizi değil mi?

Senin gündüzündeki o sonsuz, nihâyetsiz, hadsiz, hudutsuz rızâ-yı İlâhîyi istiyorduk biz. Gecendeki bin aydan daha hayırlı dakikalara tâliptik. Seninle Allah'a yaklaşmayı niyetimiz. Seninle kulluğun şâhikalarında uçmaktı kalbimizden geçen. Seninle rahmet deryasında boylu boyunca yüzmekti gâyemiz. Seninle günahsız bir vâdiye kanat çırpılmaktı muradımız. Seninle af ve mağfiret ummânına yelken açmaktı arzumuz. Seninle Allah'ı, yalnız Allah'ı isteyecektik; yalnız!

Bu arzu, bu murad, bu gâye, bu niyet, bu talep ne kadar gerçekleşti, bilmiyorum. Fakat bildiğim bir şey var: Dünyanın o çelik halatlarından boynumuzu sen olmasaydın, kurtaramayacaktık! Sen olmasaydın şeytanın o demir pençe kısıkcısından iki yakamızı kurtaramayacaktık! Sen olmasaydın, nefsimizin o sihirli ellerinin kabzasından rûhumuzu çekip alamayacaktık!

Sen bize rahmet yüklü bulutlardan daha fazla rahmetle geldin ey Şehr-i Ramazan! Bizi rahmet dolu âgûşuna aldın! Müşfik kucağında bir ay bizi okşadın, bize sevgi pınarı oldun, bizi Kur'ân'ın müjdeleriyle müjdeledin! Bize ebedî saadetin kokusunu getirdin! Bizi Resûlullah'ın (asm) şefaath müjdesiyle coşturdun! Bize Cennet pınarlarından birer damla âb-ı hayat sundun...

Rahmet Güneşi! Şimdi gidiyorsun öyle mi? Bugün aramızdaki son günün! Biz yine kaprislerimizle, medd-i cezirlerimizle, o kalın halatlarla, o demir pençelerle, o sihirli ellerle baş başa kalacağız! Sense yükünü yükledin artık! Ayrılık saatin geldi gelecek! Aramızdan ayrılacaksınız!

Seni anlayabildik diyemem! Seni takdir edebildiğimizi söyleyemem! Varsa yoksa kalbimizin sâfî niyetini, nezih arzusunu, nâzik talebini, mümtâz muradını, şerefli gâyesini aldın, yazdın, kaydettin!

Elimizden gelseydi tüm sâlih ve velî kulların ibâdetlerinin ve niyazlarının bir katını Cenâb-ı Hakk'a arz edecektik! Elimizden gelseydi tüm kâinâtın zerrelere adedince Cenâb-ı Hakk'a tesbih ve tazimde bulunacaktık! Elimizden gelseydi, tüm kimsesizlerin, yetimlerin, mazlumların, mâsumların, gönlü kırıkların gönlünü alacaktık! Elimizden gelseydi, Cenâb-ı Allah'ın emirlerine ve nehiyelerine eksiksiz ve kâmil tevfiik-i hareket edecektik!

Eksiklerimizle, noksanlarımızla, kusurlarımızla, günahlarımızla, yanlışlarımızla mutlak hayra ve hakka ne kadar yürüyebildik bilemem! Hakk'ın feyzinden, bereketinden, sevabından, hasenâtından, hayrından ne kadar istifâde edebildik bilemem! Allah'ın kitabında beyan buyurduğu "mutlak birr"e1 (iyiliğe) azıcık da olsa nâil olabildik mi bilemem!

Yarın bayram! Gönüllerimize bayram heyecânı şimdiden sökün edip geldi. Bir aylık misâfirliğinden, geriye bir bayram bırakarak aramızdan ayrılacaksınız! Bütün günleriniz bayram esenliğinde ve uhuvvetinde geçsin, demek istiyorsun; seziyor gibiyim!

Bundan, tüm ehl-i îmâna uhrevî ve ebedî bir bayramı da müjdelediğini çıkarabilir miyiz? Yarınki bayramın perde arkasının Cennet olduğunu herkese îlân edebilir

miyiz?

Mağfiret ve Rahmet ayı! Cennetin “Reyyân” kapısının baş tacı Ramazan! Yine gel dünyamıza!

Seni bekleyeceğiz, Rahmet Güneşi Şehr-i Ramazan! Â

Dipnotlar:

1- Âl-i İmrân Sûresi, 3/92